

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB22

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB22", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb22-txt-shoot-idbf95430f-5d80-4b34-a696-a5b8837d54b7.pdf> (tilgået 09. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Religieusitet – Politik.

At det for Alt kommer an paa »hvorledes« Noget sættes ind i Verden, den Redupliceren af Sætning i Form-Betjeningen i Forhold til denne Sætning: er mig mere og mere klart.

Ja, ganske kort kan man sige, at Forskjellen mellem Politik og Religieusitet [er], at Politik Intet vil vide om denne Reduplication, dertil er Politiken for travl, for jordisk, for endelig.

Thi Reduplicationen er af alle den langsomste Operation er egl. Evighedens.

Da Luther satte Reformationens Tanke ind, hvad saa? Saa blev dog ogsaa han, den store Reformator utaalmodig, han reduplicerede ikke stærk nok – han tog Fyrsterne til Hjælp ∴ han blev egl. Politiker, hvem det at seire er vigtigere end det »hvorledes« man seirer; thi religieust er det det eneste Vigtige »hvorledes«, just fordi den Religieuse uendelig er forvissat om, at han, eller Sagen skal seire, ja, at den egl. har seiret – derfor har han ene at passe paa »hvorledes« ∴ at reduplicere.

Tag det Mindre. Hvori ligger egl. Feilen i det Spandet-Grundtvigske nu paa Rigsdagen? Deri, at de i Forhold til en religieus Sag ikke reduplicere ∴ ikke betjene den religieust men politisk, kalde Xstdommens argeste Fjender til Hjælp for at trænge igjennem ved Ballotation. Men dette er irreligieust; derimod var det politisk rigtigt sagt af Vespasian: at man ikke skal lugte til Penge – at Penge som Afgift fra et Horehuus lugte lige saa godt som andre.

Her er det igjen Utaalmodigheden, der forstaaer, at hvis man skal reduplicere ∴ religieust betjene en religieus Sag i vor Tid, saa har det lange Udsigter med at trænge igjennem. Saa griber man til, vil profitere af den Skin-Eenhed med politisk Radicalisme og vil seire ved Hjælp deraf.

Sandeligen ethvert saadant Forsøg bereder mere og mere det Religieuses Undergang; thi Mskene faae mere og mere Foragt for det Religieuse. I Øieblikket seer det ud som var det Religieuse hjulpen; men det er netop Veien til Undergang; thi bagefter foragter Politiken Religieusiteten, da den godt seer, at den er demoraliseret.